

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Esas Sayısı:1977/5

Karar Sayısı:1977/45

Karar Günü:7/4/1977

Resmi Gazete tarih/sayı:11.6.1977/15963

İtiraz yoluna başvuran : İstanbul 2. Ağır Ceza Mahkemesi

İtirazın konusu : 4/4/1929 günlü, 1412 sayılı Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununa 5/3/1973 günlü, 1696 sayılı Kanunla eklenen Ek 3. maddenin ve 8/4/1340 günlü, 469 sayılı Mehakimi Şer'iyenin İlgasına ve Mehakimin teşkilâtına ait Ahkâmi Muaddil Kanunun 2. maddesinin Anayasa'ya aykırı oldukları ileri sürülerek iptalleri istenmiştir.

I. OLAY:

İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesinde Türk Ceza Kanununun 141/1., 141/5. ve 173/3. maddeleri uyarınca açılan kamu davasına bakıldığı sırada; Devlet Güvenlik Mahkemelerinin Kuruluş ve Yargılama Usulleri Hakkındaki 26/6/1973 günlü, 1773 sayılı Yasanın iptaline dair Anayasa Mahkemesinin 6/5/1975 günlü, Esas No : 1974/35, Karar No : 1975 /126 sayılı iptal kararının 11/10/1976 gününde yürürlüğe girmesiyle Devlet Güvenlik Mahkemelerinin hukuki varlığının sona erdiği nedeniyle, sanıklar hakkındaki dava dosyasının görevli ve yetkili İstanbul Ağır Ceza Mahkemesine gönderilmek üzere Cumhuriyet Savcılığına tevdiine karar verilmiştir.

Dava dosyasının nöbetçi Hâkimlikçe İstanbul 4. Ağır Ceza Mahkemesine verilmesi üzerine bu Mahkemece, Devlet Güvenlik Mahkemesinin ortadan kalkmış olması karşısında, Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununa 1696 sayılı Yasa ile eklenen Ek 3. maddenin ikinci fıkrası uyarınca Adalet Bakanlığınca yayımlanan 26/3/1973 günlü, 6/34 sayılı genelgeye göre bu gibi davalara o yerdeki 2 numaralı mahkemelerce bakılması gerektiğinden, dosyanın görevli ve yetkili İstanbul 2. Ağır Ceza Mahkemesine gönderilmesine karar verilmiştir.

İstanbul 2. Ağır Ceza Mahkemesindeki duruşma sırasında Cumhuriyet Savcısı; davanın bu mahkemede görülmesinin Adalet Bakanlığının genelgesine dayandığını, Bakanlığa bu yetkiyi veren Ceza Yargılamaları Usulü Yasasına 1696 sayılı Yasa ile eklenen ek 3. maddenin ve bu maddede sözü edilen 469 sayılı Yasanın 2. maddesinin Anayasa'ya aykırı olduğunu ileri sürerek Anayasa Mahkemesine başvurulmasını istemiş; Sanıklar da bu isteme katıldıklarını bildirmişlerdir.

Mahkemece; Cumhuriyet Savcısının Anayasa'ya aykırılık savı ciddi görüldüğünden, 5/3/1973 günlü 1696 sayılı Yasa ile Ceza Yargılamaları Usulü Yasasına eklenen ek 3. ve 8/4/1940 günlü, 469 sayılı Yasanın ikinci maddesinin iptali için Anayasa Mahkemesine başvurulmasına Anayasa'nın değişik 151. maddesi uyarınca karar verilmiştir.

III. METİNLER:

1- İtiraz konusu yasa kuralları:

a- 5/3/1973 günlü, 1696 sayılı (1412 sayılı Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununun Bazı Maddelerinin Değiştirilmesine ve Bu Kanuna Bazı Maddeler Eklenmesine Dair Kanun) un Ek 3. maddesi şöyledir:

Esas Sayısı:1977/5
Karar Sayısı:1977/45

"Ek Madde 3- Ek 1 inci maddede gösterilen suçların hazırlık soruşturması bizzat Cumhuriyet savcıları veya yardımcıları veya bunların bulunmadıkları hallerde sulh veya sorgu hâkimi tarafından yapılır.

Bu suçların son soruşturmasının yapılacağı yerde bu davalara bakacak derecedeki Mahkemenin birden fazla olması halinde görevli mahkemeyi, 469 sayılı "Mehâkimin Teşkilâtına ait Ahkâmı Muaddil Kanununun 2. maddesi gereğince Adalet Bakanlığı tayin eder."

b- 8/4/1340 günlü, 469 sayılı (Mehâkimi Şer'iyenin ilgasına ve Mehâkimin Teşkilâtına ait Kanun) un 2. maddesi şöyledir:

"Madde 2- İcabeden yerlerde mehâkimi asliye müteaddit devaire taksim olunur. Bu takdirde devair rüesasının biri reisievvvel, diğerleri reisisani unvanını haiz olur. Müteaddit devaire münkasem olan mahkemelerde envai mesalihe göre vezâfın devair beyninde tevzii adliye vekâletine aittir."

2- ilgili yasa kuralı:

5/3/1973 günlü, 1696 sayılı Yasanın Ek 1. maddesi şöyledir:

"Ek Madde 1- 1) Anayasa'da yer alan temel hak ve hürriyetleri ideolojik amaçlarla, Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü veya dil, ırk, sınıf, din ve mezhep ayrılığına dayanılarak nitelikleri Anayasa'da belirtilen Cumhuriyeti ortadan kaldırmak maksadıyla işlenen suçlarla, bunlara murtabit suçları;

2) Türk Ceza Kanununun 179, 180, birinci, ikinci, üçüncü ve dördüncü fıkraları ayrı olmak üzere 188, 201, 254, 255, 257 ve 264 üncü maddelerinde veya 6136 sayılı Ateşli Silâhlar ve Bıçaklar Hakkındaki Kanunun değişik 12 nci yahut aynı Kanunun Ek maddesinin birinci bendinde yazılı suçları;

İşleyenler hakkında yapılacak soruşturma ve kovuşturmalar, 3005 sayılı Kanunun 1 inci maddesinin (A) bendindeki mahal ve aynı Kanunun 4 üncü maddesinde yazılı zaman kayıtlarına bakılmaksızın, bahis konusu kanun hükümlerine göre yapılır.

Bu suçlardan dolayı ilk soruşturma yapılmaz. Askerî Mahkemelerin yetkisi saklıdır."

3- İtirazın dayandığı Anayasa kuralları:

"Madde 32- (20/9/1971 günlü, 1488 sayılı Yasa ile değişik) Hiç kimse, Kanunen tabi olduğu mahkemeden başka bir merci önüne çıkarılamaz.

Bir kimseyi kanunen tabi olduğu mahkemeden başka bir merci Önüne çıkarma sonucunu doğuran yargı yetkisine sahip olağanüstü merciler kurulamaz."

"Madde 132- Hâkimler, görevlerinde bağımsızdırlar. Anayasa'ya, Kanuna, Hukuka ve vicdanî kanaatlarına göre hüküm verirler.

Hiç bir organ, makam, merci veya kişi, yargı yetkisinin kullanılmasında Mahkemelere ve hâkimlere emir ve talimat veremez; genelge gönderemez; tavsiye ve telkinde bulunamaz.

Görülmede olan bir dava hakkında yasama meclislerinde yargı yetkisinin kullanılması ile ilgili soru sorulamaz, görüşme yapılamaz veya herhangi bir beyanda bulunulamaz. Yasama ve yürütme organları ile idare, Mahkeme kararlarına uymak zorundadır; bu organlar ve idare Mahkeme kararlarını hiç bir suretle değiştiremez ve bunların yerine getirilmesini geciktiremez."

Esas Sayısı:1977/5
Karar Sayısı:1977/45

"Madde 134- (20/9/1971 günlü, 1488 sayılı Yasa ile değişik) Hâkimlerin nitelikleri, atanmaları, hakları ve ödevleri, aylık ve ödenekleri, meslekte ilerlemeleri, görevlerinin veya görev yerlerinin geçici veya sürekli olarak değiştirilmesi, haklarında disiplin kovuşturması açılması ve disiplin cezası verilmesi, görevleriyle ilgili suçlarından dolayı soruşturma yapılmasına ve yargılanmalarına karar verilmesi, meslekten çıkarılmayı gerektiren suçluluk veya yetersizlik halleri ve diğer özlük işleri, mahkemelerin bağımsızlığı esasına göre, kanunla düzenlenir.

Hâkimler 65 yaşını bitirinceye kadar hizmet görürler. Askerî Hâkimlerin yaş haddi, yükselme ve emeklilikleri kanunla belli edilir.

Hâkimler, kanunda belirtilenlerden başka, genel ve özel hiç bir görev alamazlar."

Anayasa'nın 15/3/1973 günlü, 1699 sayılı Yasa ile değişik 136. maddesinin konu ile ilgili birinci, ikinci ve yedinci fıkraları şöyledir :

"Madde 136- Mahkemelerin kuruluşu, görev ve yetkileri, işleyişi ve yargılama usulleri kanunla düzenlenir.

Devletin ülkesi ve milletiyle bütünlüğü, hür demokratik düzen ve nitelikleri Anayasa'da belirtilen Cumhuriyet aleyhine işlenen ve doğrudan doğruya Devlet Güvenliğini ilgilendiren suçlara bakmakla görevli Devlet Güvenlik Mahkemeleri kurulur. Ancak, Sıkıyönetim ve savaş haline ilişkin hükümler saklıdır.

Devlet Güvenlik Mahkemelerinin kuruluş ve işleyişi, görev ve yetkileri ve yargılama usulleri ile ilgili diğer hükümler kanunda gösterilir."

IV- İLK İNCELEME:

Anayasa Mahkemesi İçtüzüğü'nün 15. maddesi uyarınca 1/2/1977 gününde; Kani Vrana, Şevket Müftügil, Ahmet Akar, Halit ZARBUN, Ziya Önel, Ahmet Koçak, Şekip Çopuroğlu, Fahrettin Uluç, Muhittin Gürün, Lûtfi Ömerbaş, Ahmet Erdoğan, Hasan Gürsel, Ahmet Salih Çebi, Nihat O. Akçakayalıoğlu ve Ahmet H. Boyacıoğlu'nun katılmalarıyla yapılan ilk inceleme toplantısında:

Dosyanın eksikliği olmadığından, işin esasının 4/4/1929 günlü, 1412 sayılı Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununa 5/3/1973 günlü, 1696 sayılı Yasa ile eklenen Ek. 3. maddesinin ikinci fıkrasıyla 8 Nisan 1340 günlü, 469 sayılı Mehâkimi Şer'iyenin ilgasına ve Mehâkimin Teşkilâtına ait Ahkâmı Muaddil Kanununun 2. maddesinde yer alan "Müteaddit devaire münkasim olan mahkemelerde envai mesalihe göre vezaifin devair beyinde tevzii Adliye Vekiline aittir." tümcesi hükmü açısından sınırlı olarak incelenmesine, Nihat O. Akçakayalıoğlu'nun (itiraz konusu hükümlerin tümünün incelenmesi gerektiği) yolundaki karşıoyuyla ve oyçokluğuyla,

Karar verilmiştir.

V. ESASIN İNCELENMESİ:

İtirazın esasına ilişkin rapor, İstanbul 2. Ağır Ceza Mahkemesinin 10/1/1977 günlü gerekçeli kararı ve ekleri, iptali istenilen yasa kuralları, dayanılan Anayasa kuralları, bunlara ilişkin gerekçeler ve konu ile ilgili öteki metinler okunduktan sonra gereği görüşülüp düşünüldü:

1- İtiraz konusu kuralların Anayasa'ya aykırı olup olmadıklarının incelenmesine geçmeden önce, yurdumuzda mahkemelerin kuruluşu, görev ve yetkileri üzerinde kısaca durmak yerinde olacaktır.

Esas Sayısı:1977/5
Karar Sayısı:1977/45

Türkiye'de Adliye Mahkemelerinin kuruluşu, 8 Nisan 1340 günlü, 469 sayılı (Mehâkimi Şer'iyenin ilgasına ve Mehâkimin Teşkilâtına Ait Ahkâmı Muaddil Kanun) ile düzenlenmiştir. Bu kanunun 26/4/1926 günlü, 825 sayılı Ceza Kanununun Mevkii Mer'iyete Vaz'ına Müteallik Kanunun 25. maddesiyle değişik 1. maddesine göre Türkiye Cumhuriyetinde yetkileri kanunla belirli Sulh Mahkemeleri ve bulunduktan ilçenin adı ile anılan Asliye Mahkemeleri vardır. Bunların üstünde de Yargıtay bulunur. 469 sayılı Kanunun, 825 sayılı Kanunun 26. maddesiyle değişik 3. maddesine göre Asliye Mahkemeleri Sulh Mahkemelerinin "Selâhiyetleri" dışında kalan bütün hukuk, ceza ve ticaret davalarına bakarlar.

825 sayılı Kanunun değişik 27. maddesine göre Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununun 421. maddesinde yazılı cürümlere ait davaları gören Asliye Mahkemelerinin Ceza Daireleri, yani Ağır Ceza Mahkemeleri 2 üye ile bir başkandan kurulur.

469 sayılı Kanunun 2. maddesinde gereken yerlerde Asliye Mahkemelerinin birden çok dairelere ayrılacağı bildirilmiştir, işi çok olan yerlerde Asiye Mahkemesi, Hukuk, Ceza ve Ticaret Dairelerine ayrılacağı gibi bu daireler de birden çok olabilir. Bu takdirde, hukuk, ceza ve ticaret daireleri sıra numarasıyla anılırlar. Bir yerdeki Ağır Ceza Mahkemesi de birden fazla olabilir. Bunlar da sıra numarasıyla anılırlar .

Bir yerdeki Asliye Mahkemesinin birden çok hukuk, ceza ve ağır ceza dairelerine ayrılması halinde bunlardan her birinin bakacağı işleri belirtmek yetkisi, 469 sayılı Kanunun 2. maddesi uyarınca Adalet Bakanına aittir. 1412 sayılı Ceza Yargılamaları Usulü Yasasına 1696 sayılı Yasa ile eklenen Ek 3. maddenin ikinci fıkrasıyla de Ek 1. maddede gösterilen suçların son soruşturmasının yapılacağı yerde bu davalara bakacak derecedeki mahkemelerin birden fazla olması halinde, görevli mahkemeyi, 469 sayılı Kanunun 2. maddesi uyarınca Adalet Bakanının göstermesi öngörülmüştür.

2- İtiraz konusu kuralların Anayasa'ya aykırı olup olmadığı sorunu :

Anayasa'nın 136. maddesinin birinci fıkrasında "Mahkemelerin kuruluşu, görev ve yetkileri, işleyişi ve yargılama usulleri kanunla düzenlenir." denilmiştir.

Yukarıda açıklandığı üzere itiraz konusu kurallar; birden çok dairelere ayrılan Mahkemelerde, Adalet Bakanına, işlerin nev'ine göre davaya bakacak görevli mahkemeyi gösterme yetkisini tanımaktadır.

Bir mahkemenin birden çok ceza veya hukuk dairelerine ayrıldığı yerlerde, o mahkemenin görevine giren işlerin bu daireler arasında bölüştürülmesi ve dağıtımı zorunludur. Bir yerde birden çok Asliye Ceza veya Ağır Ceza Dairesi bulunduğu takdirde, bunlardan her birisi Asliye Ceza ve Ağır Ceza Mahkemesi görevine giren bütün işlere bakabilir. Çünkü bunların görev ve yetkilerini kanun göstermiştir. Bunlar arasında iş bölümü, işlerin nev'ine göre değil, ancak işlerin miktarına göre yapılabilir. Anayasa'nın 136. maddesinin birinci fıkrası uyarınca mahkemelerin görev ve yetkilerinin kanunla gösterilmesi zorunlu olduğundan, kanun dışında idarî bir tasarrufla bir mahkemeye veya mahkemenin bir dairesine özel olarak görev ve yetki verilemez, veya görev ve yetkisine giren işlerden bir bölümü idarî bir tasarrufla o mahkemenin bir dairesinden alınamaz. Anayasa'nın 136/1. maddesi uyarınca, işlerin nev'ine göre bölüştürme ancak bir yasa ile yapılabilir. Nitekim Yargıtay ve Danıştay'ın görevine giren işlerin bu Yüksek Mahkemelerin Daireleri arasında bölüştürülmesi yasa ile düzenlenmiştir. Ancak bu düzenlemeden sonra, uygulamada, bu dairelerden birisine, ötekilerine göre olağanın üstünde iş gelmesi halinde dairelerin başkanlarından oluşan Başkanlar Kurulunca, takvim yılı başında toplanıp bir kısım işlerin başka daireye verilebileceği gene yasa ile hükme bağlanmıştır. (1730 sayılı Yargıtay Kanunu, madde 22; 521 sayılı Danıştay Kanunu, madde: 43) 1221 sayılı Temyiz Mahkemesi Teşkilâtına dair Kanunun 5. maddesinin dördüncü

Esas Sayısı:1977/5
Karar Sayısı:1977/45

fıkrasında yer alan ve Başkanlar Kurulu kararının Adalet Bakanının onayı ile yürürlüğe girmesini öngören kural, 1730 sayılı Yargıtay Kanununda yer almamıştır. Aynı maddenin ikinci fıkrasında yer alan ve Başkanların görev yapacakları dairelerin saptanması ve değiştirilmesi hususunda Birinci Başkanın görüşü alındıktan sonra Adalet Bakanlığına yetki veren kural, Anayasa Mahkemesince Anayasa'ya aykırı görülerek iptal edilmiştir. (Anayasa Mahkemesinin 29/3/1966 günlü ve E. 1963/109, K. 1966/17 sayılı kararı; Anayasa Mahkemesi Kararlar Dergisi, Sayı : 4, Sayfa : 113-117).

Öte yandan yürütme organı içinde yer alan Adalet Bakanına bir mahkemenin daireleri arasında iş bölümü yapmak yetkisi verilmesi Anayasa'nın 7. ve 132. maddelerinde yer alan Mahkemelerin bağımsızlığı ilkesine ve yargı yetkisinin kullanılmasında mahkemelere ve hâkimlere emir ve talimat verilemeyeceği, genelge gönderilemeyeceği kuralına da aykırı düşmektedir. Şayet yasa koyucu bir mahkemenin daireleri arasında iş bölümünün nasıl yapılacağını yasa ile düzenlemek istiyorsa bunu, mahkemelerin bağımsızlığı ve yargı yetkisinin kullanılmasında mahkemelere ve hâkimlere emir ve talimat verilemeyeceği ilkelerine uygun olarak düzenlemek zorundadır.

Bir mahkemenin dairelerinden her birisinin bakacağı davaların belli edilmesi işinin yargı yetkisinin kullanılması ile ilgili bulunduğu kuşkusuzdur. Çünkü, itiraz konusu kurallara göre mahkemeler yürütme organınca belirtilen davalara bakabileceklerdir. Hatta yürütme organı, alacağı yeni bir kararla, bakılmakta olan davaları o mahkemeden alıp başka bir mahkemeye verebilecektir.

Anayasa'nın 132. maddesinin gerekçesinde mahkemelerin idarî işlerinin düzenlenmesinde Adalet Bakanlığının genelge gönderme ve önlem alma yetkisinin bulunduğu açıklanmış ise de, buradaki "idarî işler" den maksat, yargı yetkisinin kullanılması ile ilgili bulunmayan işler olduğu gerekçede açıkça belirtilmiş bulunmaktadır. Anayasa Mahkemesinin 15/3/1964 günlü, E. 1963/99, K. 1964/38 sayılı iptal kararında da "İdari işler" den ne anlaşılması gerektiği açıklanmıştır.

Adalet Bakanlığının, iş bölümü hususunda Mahkemelere göndereceği genelge, hâkimlere, yargı yetkisinin kullanılmasında emir ve talimat vermek niteliğindedir. Bir mahkemenin görevine giren suçlardan bir kısmının o mahkemenin hangi dairesinde bakılacağını belli etme işi, bağımsız mahkemenin yargı yetkisinin kullanılması ile ilgili kendi iç işidir; Adalet Bakanı buna karışamaz. Aksi takdirde mahkeme görev ve yetkilerini kullanırken bağımsız değil Adalet Bakanına, yani yürütme organına bağımlı hale sokulmuş olur. Bu durum aynı zamanda yasalarla görevi saptanmış olan kimi yargı yerleri arasından bir tanesini, Adalet Bakanının idarî bir işlemi ya da buyruğu sonucu sırf o işlere bakan ve böylece öteki mahkemelerin yasa ile belirlenmiş görevlerini ortadan kaldıran ve buyandan da esasen yasa ile kurulması gereken konularda o mahkemeyi idarî bir buyrukla kurulmuş duruma sokan bir nitelik oluşturur ki bunun, Anayasa'nın 32. maddesinde yer alan "Hiç kimse, kanunen tabi olduğu mahkemeden başka bir merci önüne çıkarılamaz" yolundaki ilkeye açıkça ters düştüğü ortadadır.

Anayasa'nın 134. maddesinde hâkimlerin görevlerinin geçici veya sürekli olarak değiştirilmesinin mahkemelerin bağımsızlığı esasına göre, kanunla düzenleneceği kuralı konulmuştur. Bir mahkemenin dairelerinin bakacağı işlerin Adalet Bakanınca gösterilmesi ve değiştirilmesi Anayasa'nın bu kuralına da aykırıdır.

Özetlemek gerekirse 1/2/1977 günlü sınırlama kararı uyarınca incelenen itiraz konusu kurallar Anayasa'nın 7., 32., 132., 134. ve 136. maddelerine aykırıdır. Bu nedenlerle İptallerine karar verilmelidir.

Halit ZARBUN ve Nihat O. AKÇAKAYALIOĞLU bu görüşe katılmamışlardır.

VI. SONUÇ :

Esas Sayısı:1977/5
Karar Sayısı:1977/45

4/4/1929 günlü, 1412 sayılı Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununa 5/3/1973 günlü, 1696 sayılı Yasa ile eklenen Ek 3. maddenin ikinci fıkrası ile, 8 Nisan 1340 günlü, 469 sayılı Mehâkimi Şer'iyenin İlğasına ve Mehâkimin Teşkilâtına Ait Ahkâm-ı Muaddil Kanununun 2. maddesinde yer alan "Müteaddit devaire münkasem olan mahkemelerde emvai mesâlihe göre vezaifin devair beyninde tevzii Adliye Vekâletine aittir." tümcesinin Anayasa'ya aykırı olduğuna ve iptaline Halit Zarbun ve Nihat O. Akçakayalıoğlu'nun karşıoylarıyla ve oyçokluğuyla,

7/4/1977 gününde karar verildi.

Başkan
Kâni Vrana

Başkanvekili
Şevket Müftügil

Üye
Ahmet Akar

Üye
Halit Zarbun

Üye
Ziya Önel

Üye
Abdullah Üner

Üye
Ahmet Koçak

Üye
Fahrettin Uluç

Üye
Muhittin Gürün

Üye
Lütfi Ömerbaş

Üye
Ahmet Erdoğan

Üye
Ahmet Salih Çebi

Üye
Adil Esmer

Üye
Nihat O.
Akçakayalıoğlu

Üye
Ahmet H. Boyacıoğlu

KARŞIOY YAZISI

Mahkememizin Esas : 1977/5, Karar : 1977/45 sayılı kararında, Sayın Nihat O. Akçakayalıoğlu'nun yazdığı karşıoy yazısında belirtilen nedenlerle çoğunluk görüşüne katılmıyorum.

Üye

KARŞIOY YAZISI

1) Sayın çoğunluğun aldıkları karara dayanak yaptıkları, Anayasa'nın 136. maddesinde yer alan "Mahkemelerin kuruluşu görev ve yetkileri, işleyişleri ve yargılama usulleri kanunla düzenlenir" biçimindeki hüküm, her mahkemeyi bir başına ele alan değil, tüm mahkemelerin aralarında derecelendirilip yetkilendirilmeleri ile ilgili bir kuraldır.

İptali istenmiş Kanun hükmünün konusu ise, yer aldıkları dereceye göre, yetki ve görevleri daha önceki kanunlarla saptanmış mahkemeler arasında iş dağıtımını yapmakla, anılan Anayasal kuralın kapsamı dışında kalır.

Açıklanan nedenler karşısında, itiraz, Anayasa'nın 136. maddesi çevresinde incelenemezdi.

2) Yargılayıp hüküm kuracak hâkimin belirlenmesi ile, yargı yeri olarak bir mahkemenin gösterilmesi birbirini tamamlayan "Yargısal" işlemlerdir. Bu nedenle de yargı yerlerinin saptanması işinin Adalet Bakanlığı'na bırakılmasının Anayasal ilkelere aykırılığı açıktır. Fakat,

Sayın çoğunluk 27/1/1977 günü oluşturdukları 43/4 sayılı karar ile, hüküm verecek hâkimi belirleme işlemi de kapsayan tasarrufları "İdarî" saymışlardır. Bu kabulleri karşısında, itiraz konusu hükmü Anayasa'nın 7., 32., 132. ve 134. maddelerine de aykırı bulmamaları gerekirdi.

SONUÇ:

Sayın Çoğunluğumuz kararına açıkladığım nedenlerle karşıyım.

Üye

Nihat O.
Akçakayalıoğlu